Dosarul nr.2-5354/24

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

17 septembrie 2024
mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Judecătorul - Potînga Iurie

A judecat, unipersonal, *în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă,* cauza civilă la cererea depusă de OCN„Easy Credit” SRL împotriva Albu Elena cu privire la încasarea sumelor bănești -

C O N S T A T A T :

I. Privind procedura.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 15.04.2024, sub numărul 05-3/1-6650 reclamantul OCN„Easy Credit” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Albu Elena privind încasarea datoriei în mărime de 8.712,00 lei. (f.d.4-6).

Cererea înaintată a fost timbrată cu taxă judiciară în mărime de 398,44 lei, achitată conform ordinului de plată nr.1044 din 12.02.2024. (f.d 3).

Potrvit fișei de repartizare cererea de chemare în judecată a fost repartizată la data de 16.04.2024 în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Potînga Iurie (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10.05.2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedura scrisă, totodată s-a acordat pârâtului termen de decădere pentru prezentarea referinței. (f.d.23).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul indică că, în fapt, între O.C.N „Easy Credit” S.R.L. și Albu Elena a fost încheiat la data de 15.03.2022 un contract de credit nebancar cu N*****. Ca urmare a asumării angajamentului O.C.N „Easy Credit” S.R.L. s-a obligat să acorde Debitorului, un credit nebancar în mărime de 19.865,00 lei, iar Debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în 24 rate lunare egale a câte 1.027,00,00 lei lunar, începând cu data de 15.04.2022.

Rata lunară, în cazul creditelor oneroase, include o parte din capital, precum și costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută în Graficul de Rambursare a creditului nebancar. O.C.N. „Easy Credit” S.R.L. a acordat creditul în termenul și condițiile stabilite în contract, în conformitate cu prevederile Secțiunii 3.01 din contractul de credit, astfel, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de Debitor cu bună-credință și diligentă.

Reclamantul susține că după asumarea angajamentelor contractuale, întru executarea contractului Debitorul a achitat 18 rate lunare integral după care a încetat să-și execute obligațiunile contractuale de achitare a creditului nebancar în termenul și condițiile stabilite și din motive neimputabile Creditorului, Debitorul se eschivează de la onorarea obligațiunilor contractuale asumate.

Reclamantul a menționat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, pârâta

Albu Elena a fost informată, atât telefonic, cât și prin notificare scrisă despre necesitatea achitării datoriei, fiind informat totodată și despre consecințele care vor surveni în cazul neonorării obligațiilor, însă ultimul a dat dovadă de rea-credință, refuzând în continuare să achite suma datorată.

Astfel, epuizându-se toate căile de soluționare amiabilă a litigiului, O.C.N. „Easy Credit" SRL s-a adresat în instanța de judecată.

Astfel, OCN „Easy Credit" S.R.L., pretinde încasarea de la Albu Elena a datoriei restante la credit (rate scadente, dar neachitate), în sumă de 4.108,00 lei, penalitate în sumă de 2.225,00 lei și suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 2.054,00 lei, iar în total suma de 8.7120,00 lei și taxa de stat în mărime de 398,44 lei**.**

Cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în drept pe dispozițiile prevederilor art. 947-949, 1244, 1247, 1248, 1763- 1767, 1769-1770 Cod civil și art. 7 alin. (1) și (2), art.8, art. 38. art. 56, art. 75 alin. (2), art. art. 82-83, art. 90, art. 96, art. 166, art. 167, art. art. 238-241 din Codul de Procedură Civilă precum și în temeiul prevederilor contractuale.

II. Soluționarea cererii.

La data de 17 septembrie 2024 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care a admis parțial acțiunea depusă de OCN„Easy Credit" SRL împotriva Albu Elena cu privire la încasarea sumelor bănești, încasând datorii aferente contractului de împrumut nr.*****din 15.03.2022 alcătuite din împrumut restant în mărime de 4.108,00 lei, rate scadente neachitate în mărime de 2.054,00 lei și penalitate în mărime de 253,38,00 lei, iar în total în sumă de 6.415,38 MDL (șase mii patru sute cincisprezece) lei 38 bani și a cheltuielilor judiciare proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxa de stat în mărime de 306.58 lei și cheltuieli ce țin de citarea publică a pârâtei în sumă de 110,00 lei, iar în total suma de 416,58 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă în partea sumelor bănești neadmise din pretențiile formulate, ca fiind neîntemeiată. (f.d.43).

III. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva dispozitivului hotărârii din data de 17.09.24 de către reprezentantul reclamantului OCN„Easy Credit" SRL împuternicit în bază de procură, a fost promovată cererea privind întocmirea hotărârii integrale, fiind înregistrată la secretariatul instanței în data de 09.10.24 și transmise completului de judecată la data de 16.10.2024 prin intermediul grefei, care au fost recepționate la aceeași dată nemijlocit către judecător, la data de 02.12.2024, a întocmit hotărârea integrală.

IV. Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de OCN "Easy Credit" SRL împotriva lui Albu Elena privind încasarea sumelor bănești, urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În drept, instanţa reține drept incidente prevederile art.1763,1764,1765 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019), conform căruia prin contractul

de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante. Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobînzii decît în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul cînd contractul prevede dreptul băncii sau a organizaţiei de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobînzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare şi nebancare, ţinîndu-se cont de principiul echităţii. Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobînzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobînzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului. În afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Conform art.1069,1072,1077 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019) clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.Dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.

Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075. Listele prevăzute de articolele menţionate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: 6) solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale; 7) acordarea dreptului profesionistului la rezoluţiune la discreţia sa, în timp ce consumatorului nu i se acordă aceeaşi posibilitate, sau acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite pentru bunurile, lucrările sau servicii care nu au fost încă furnizate de către acesta, în cazul în care profesionistul este cel care recurge la rezoluţiune; 8) acordarea posibilităţii profesionistului de a recurge la rezoluţiunea contractului cu durată nedeterminată fără un preaviz în termen rezonabil în formă scrisă, cu excepţia cazurilor în care există motive

întemeiate de a face acest lucru; 9) prelungirea de plin drept a unui contract cu durată determinată, în cazul în care consumatorul nu şi-a exprimat intenţia de a-l prelungi sau nu, atunci cînd termenul stabilit pentru ca consumatorul să îşi exprime intenţia de a prelungi contractul este excesiv de devreme; 16) obligarea consumatorului de a soluţiona orice litigiu exclusiv prin arbitraj, care nu este cerut de lege, sau restricţionarea în mod nejustificat a dovezilor aflate la dispoziţia consumatorului. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin.(1) pct.1)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Conform art.1076 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019) clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile. În cazul în care s-a constatat nulitatea clauzei abuzive, iar profesionistul a suportat, din această cauză, un cost cu cealaltă parte contractantă, el are un drept de regres contra celui care i-a vîndut bunul, a executat lucrarea sau a prestat serviciul (furnizorul) şi i-a impus utilizarea clauzei abuzive în raport cu cei cu care contractează profesionistul dacă contractul dintre furnizor şi profesionist nu prevede altfel.

Potrivit art.3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, costul total al creditului pentru consumatori include toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale, costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sunt inclusive în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea acestuia potrivit clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii.

Conform art.art.4,5,7 din Legea privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii nr.256 din 09.12.2011, se interzice comercianţilor să includă clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. Orice clauză abuzivă introdusă în astfel de contracte este considerată nulă din momentul încheierii lor. Orice contract încheiat între comerciant şi consumator va cuprinde clauze contractuale clare, univoce, a căror înţelegere nu necesită cunoştinţe speciale. În cazul contractelor în care toate clauzele sau o parte din ele sânt prezentate consumatorului în scris, acestea trebuie să fie redactate într-un limbaj clar şi inteligibil, să fie lizibile. În cazul unor dubii cu privire la sensul unei clauze, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator.

Potrivit art.953 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019) în cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă. Nu se admite reducerea penalităţii pentru întîrzierea executării obligaţiei pecuniare în cazul în care rata penalităţii este egală sau mai mică decît rata legală aplicabilă conform art.942. Orice clauză care derogă de la dispoziţiile prezentului articol în detrimentul debitorului este lovită de nulitate absolută.

În fapt, reieșind din probele prezentate și administrate în cadrul ședinței de judecată instanța, reține că între părțile în litigiu, adică reclamantul O.C.N. “EASY CREDIT” S.R.L., în

calitate de Creditor, și pârâtul Albu Elena, în calitate de Debitor, a fost încheiat contractul de credit nr.*****din 15.03.2022, conform căruia O.C.N. "EASY CREDIT" S.R.L. se obligă să pună la dispoziția Debitorului, ca urmare a aprobării solicitării de creditare, o sumă bănească în mărime de 19.865,00 lei, iar Debitorul s-a obligat să restituie la termen, suma primită, precum și costurile totale aferente contractului: dobînda contractuală, comision/oane, alte costuri, în conformitate cu partea 3 al contractului(f.d.12).

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, instanța constată cu certitudine că cererea depusă de O.C.N. "EASY CREDIT" S.R.L. cuprinde cadrul legal de *adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile civile rezultate din neexecutarea obligațiilor contractuale, guvernate de prevederile art.1242,1244,1247 Cod civil (în redacția Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019).

Pentru a se pronunța instanța de judecată a dat apreciere argumentelor reclamantului expuse în cerere în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată și anume:

- contractul de credit nr.*****din 15.03.2022, consemnat în scris și semnat de ambele părți contractante, care confirmă obligațiunile contractuale asumate de către părți(f.d.9-11);
- dispoziția de plată nr.6 din 18.03.2022, conform căreia se confirmă achitarea bunurilor procurate de consumatori prin intermediul împrumuturilor de consum conform Acordului de Parteneriat nr.202/16 din 22.12.2016 și anexei din data de 18.03.2022 (f.d.17);
- Act de predare-primire a bunurilor/serviciilor achiziționate prin intermediul finanțării în temeiul Contractului de credit nr.*****din 15.03.2022(f.d. 14);
- extrasul din anexa f/n aferent ordinului de plată nr.6 din data de 18.03.2022 (f.d 18);
- somația de plată și notificarea din 30.11.2023, adresată pârâtului, ce confirmă notificarea pârâtului privind rambursarea împrumutului (f.d.19);
- certificatul privind achitările și datoria cet.Albu Elena, conform căruia ultimul a achitat 18 rate, datoria restantă constituind: rate scadente dar neachitate – 4.108,00 lei, penalitate calculată – 2.550,00 lei, suma ratelor rămase dar neachitate – 2.054,00 lei, suma totală datorată – 8.712,00 lei (f.d.5).

Dând apreciere probelor menționate, instanța constată cu certitudine faptul încheierii între reclamantul O.C.N. "EASY CREDIT" S.R.L. și pârâtul Albu Elena, a contractului de credit nr.*****din 15.03.2022, întru executarea căruia, reclamantul a acordat creditul respectiv, iar pârâtul a primit suma împrumutată de 19.865,00 lei și a achitat parțial creditul, instanța constată cu certitudine faptul, că contractul de credit citat supra, *a produs efecte juridice și careva motive contrare instanța nu a stabilit.*

Tot aici instanța constată, că pârâta Albu Elena nu și-a îndeplinit obligațiunile contractuale și nu a restituit suma creditului acordat și plăților aferente integral, eschivând-se cu rea credință de la plata datoriei.

Mai mult ca atât, în pofida înștiințării legale, pârâta Albu Elena nu a obiectat nici într-un mod împotriva cererii depuse și nu a depus instanței o careva referință cu prezentarea probelor ce ar confirma netemeinicia acțiunii înaintate, astfel cum se stipulează în art.118 Cod de procedură civilă, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Or, lipsa obiectării se asimilează cu impasibilitatea tacită a pârâtului asupra cererii înaintate, fiind un drept delăsat în raport cu un drept de câștigat al reclamantului.

Pentru aceste motive, în virtutea prevederilor legale și a obligațiunilor contractuale, care nu au fost executate integral, instanța consideră necesar *antrenarea răspunderii civile contractuale* a

pârâtului prin admiterea capătului de cerere privind încasarea creditului datorat, dispunând, în acest sens, încasarea de la Albu Elena în beneficiul O.C.N. ”EASY CREDIT” S.R.L. a sumelor de 6.415,38 lei cu titlu de credit datoria restantă la împrumut (rate scadente, dar neachitate) în mărime de 4.108,00 lei, rate rămase, dar neachitate în mărime de 2.054,00 și penalitatea de întârziere în mărime de 253,38 lei, conform contractului de împrumut nr.*****din 15.03.2022.

În același rând, instanța consideră parțial întemeiate capetele de cerere privind încasarea penalității calculate, comisionului de administrare și taxei pentru motivele ce succed.

În acest context, instanța reiterează faptul că, într-adevăr, la baza pretențiilor invocate de către reclamant se află contractul de credit nr.*****din 15.03.2022, care întrunește elementele unui contract de credit/împrumut și potrivit naturii juridice și clauzelor contractuale înserate, sunt de adeziune, și forța obligatorie a acestora este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege, dacă contravine normelor imperative, bunelor moravuri şi Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care se evaluează de către instanța de judecată.

Astfel, în corespundere cu art.3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, citate supra, se atestă, că la încheierea contractului credit/împrumut, creditorul (organizația de microfinanțare) poate prevedea încasarea unor comisioane, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul, în legătură cu încheierea contractului de împrumut, însă reieșind din prevederile art.4,5,7 din Legea privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii nr.256 din 09.12.2011, se interzice comercianților să includă clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Având în vedere prevederile legale citate supra, instanța constată, că în contractul de credit nr.*****din 15.03.2022, încheiat cu pârâtul, au fost stipulate unele clauze contractuale, și anume:

- la articolul III – Împrumutul, în secțiunea 3.03. lit.b), se stipulează: În cazul în care Debitorul din momentul aprobării cererii și semnării prezentului contract, nu-și va putea revindeca de la Comerciant, Bunul finanțat prin prezentul contract de credit, din vina creditorului, sau în cazul în care Debitorul nu-și va executa integral și în termen obligațiile de achitare către Creditor a ratei lunare. Debitorul va achita Creditorului pe lângă obligațiunile de bază și o penalitate de 25,00 lei pentru fiecare zi de întârziere. Suma penalității datorate de debitor, poate fi redusă de către Creditor doar în următoarele cazuri: i) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate este mai mică decât 50 lei, penalitatea va constitui un leu pentru fiecare zi de întârziere. ii) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate este egală sau mai mare decât 50 lei, dar mai mică decât 100 lei, penalitatea va constitui 6,00 lei pentru fiecare și de întârziere. iii) dacă suma datoriei scadente, dar neachitate este egală sau mai mare decât 100 lei, dar mai mică decât 150 lei, penalitatea va constitui 12 lei pentru fiecare zi..”;

În acest context se acordă importanță prevederilor art.5 din Legea nr.256 din 09.12.2011 privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii cât şi art.3 din Directiva 93/13 CEE care prevede că: O clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

Reieșind din legislația citată supra sus instanța desprinde că în lipsa unor probe concrete privind negocierea, se va constata că creditorul nu a dovedit prezumţia caracterului nenegociat al

clauzei standart, or situaţia de fapt existentă în tot sistemul de microfinanţare, adică impunerea de către toate organizaţiile de microfinanţare a unor contracte preformulate, nenegociabile, consumatorii nu au posibilitatea reală să ia cunoştinţă, la data semnării contractului, de amploarea şi de componenta riscului la care s-au expus, care sunt factorii ce le vor influenţa creditul, ce costuri, comisioane ar putea să le fie puse în sarcină, după semnarea/acceptarea contractului etc, într-o asemenea manieră, încât să poată refuza contractul. Nu se poate admite argumentul că, odată semnat/acceptat un contract chear și în situația semnării procesului-verbal de negociere a condițiilor contractului într-un mod general, fără indicarea concretă a costurilor, comisioanelor, acesta îi este opozabil consumatorului, indiferent dacă este legal, nul sau abuziv.

Or, principiul de negociere „negotium" nu urmează a fi sfidat în detrimentul și câștigul unei părți, ba din contra urmează a fi privit ca un proces de comunicare structurat, prin care părțile implicate cu interese opuse rezolvă diferențele și conflictele care există între ele, încercând să găsească soluții acceptate de toți cei implicați.

Tot aici instanța relevă faptul, cum se indică mai sus, că potrivit condițiilor contractului de credit nr.*****din 15.03.2022, părțile au stabilit, un comision de monitorizare (lunar) de 1,00 % și o penalitate, astfel că, pârâtul urma să achite pentru împrumutul acordat în sumă de 19.865,00 lei, pe lângă o penalitate calculată în mărime de 2.550,00 lei, un comision de monitorizare în mărime de 198,65,00 lei, circumstanțe, ce denotă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților și încalcă prevederile art.12 alin.(2) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013, care stipulează că costurile aferente contului curent trebuie să corespundă costurilor efective ale creditorului, să se limiteze la acoperirea acestora și să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare pentru acesta.

La caz instanța reține relevante și aprecierile Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a statuat în Cauza C-168/05 importanța protecției consumatorului și a determinat în mod particular legislația comunitară să prevadă, în art. 6 paragraful 1 al Directivei 93/13/CEE că clauzele abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist, nu sunt obligatorii pentru consumator. Aceasta este o dispoziție imperativă care, având în vedere poziția de inferioritate a unei părți a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal, pe care contractul îl stabilește între drepturile și obligațiile părților contractante și are ca efect impunerea unui echilibru real care restabilește egalitatea între părți". „Natura și importanța interesului public, pe care se bazează protecția conferită de directivă consumatorului justifică, mai mult, ca instanța națională să fie obligată să aprecieze din oficiu, caracterul abuziv al unei clauze contractuale, compensând în felul acesta dezechilibrul care există între consumator și profesionist". De asemenea, Curtea a menționat expres că aprecierea echilibrului/ dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că echivalența prestațiilor presupune, ca drepturile și obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată. Conform pct.20 din Directiva 2008/48/CE din 23.04.2008 costul total al creditului pentru consumator trebuie să cuprindă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, onorariile intermediarilor de credit și orice alt tip de onorarii pe care consumatorul trebuie să le plătească, în legătură cu contractul de credit, cu excepția taxelor notariale.

Din prevederile menționate rezultă că la încheierea contractului de credit, reclamantul putea prevedea încasarea unor comisioane, taxe în legătură cu încheierea contractului, însă acestea urmează a fi incluse cu respectarea drepturilor pârâtului în calitate de consumator, costurile aferente împrumutului, urmând să corespundă costurilor efective ale creditorului și să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare pentru acesta, urmând și a fi negociate cu consumatorul.

În acest context instanța apreciază că penalitatea calculată și taxa de administrare, calculate şi percepute lunar, disimulează, de fapt, un procent consistent de dobândă, mărind artificial costul efectiv al împrumutului şi, în plus, creând întreprinderii un avantaj concurenţial contrar uzanţelor de bună credință față de celelalte întreprinderi. Comisionul și taxa nu reprezintă altceva decât o „dobândă camuflată” care, pe lângă faptul că lezează interesele economice ale clientului, aduce atingere şi mediului concurențial al întreprinderii, prin prezentarea unor dobânzi doar aparent minime, dar care, de fapt, disimulează un spor din dobândă sub denumirea de comision de monitorizare. Disimularea unei părţi a dobânzii sub denumirea de comision de monitorizare care constituie 1,00 % lunar este o dovadă absolut convingătoare a relei credinţe a întreprinderii care percepe astfel de comisioane, întrucât, reprezintă o modalitate de inducere în eroare a clienților (consumatorilor), prin prezentarea de dobânzi.

Mai mult ca atât, creditorul nu indică scopul pentru care a fost perceput comisionul de monitorizare, nu specifică care sunt operațiunile concrete, pe care se obligă să le efectueze, în schimbul acestui comision sau a destinației lui, or, creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestație și care să justifice perceperea comisioanelor.

Având în vedere aceste considerații, reieșind din prevederile art.327-329,334,1073,1076 Cod civil**,** instanța consideră clauzele contractuale citate supra privind comisionului de monitorizare (lunar) de 1,00 %, cât și penalitatea, prevăzute în contractul de credit nr.*****din 15.03.2022, ca abuzive și lovite de nulitate absolută, deoarece vin în contradicție atât cu prevederile legislației naționale și internaționale citate supra, fiind lipsite de efect, adică având un caracter neobligatoriu, în legătură cu ce, nu este necesară declararea nulității acestora.

Pentru aceste motive, având în vedere efectele nulității, adică de încetare a clauzelor nominalizate din momentul încheierii lor, instanța deduce din suma totală necesară spre achitare, inițial din suma ratelor scadente neachitate și ulterior din suma ratelor rămase, dar neachitate cu titlu de penalitate calculată în sumă de 253,38 lei (2.550,00 lei(totalul penalitate calculată) – 3.575,70 lei, (comisionul de administrare achitat), în continuare urmează a fi încasat de la pârât suma 4.108,00 lei cu titlu de datorie (rată scadentă neachitată) -2.054,00 lei(rată rămasă dar neachitată), penalitatea calculată – 253,38 lei, conform contractului de împrumut nr.*****din 15.03.2022.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art.10,11 Cod civil, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Or, toate negocierile între debitori și creditori, pe de o parte, și între creditori, pe de altă parte, se desfășoară cu bună-credință în scopul găsirii unei soluții constructive și trebuie realizate printr-o abordare coordonată, prin care să-i permită debitorului să-și acopere integral sau parțial obligațiile contractuale, iar toate negocierile dintre debitor și creditori urmează a fi realizate cu bună-credință, onestitate și trebuie să conducă la avantaje reciproce pentru toate părțile implicate.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii cererii parțial, cu încasarea de la Albu Elena în beneficiul O.C.N.” EASY CREDIT” S.R.L. datorii aferente contractului de împrumut nr.*****din 15.03.2022 alcătuite din datoria la

credit în mărime de 4.108,00 lei, rate rămase, dar neachitate în mărime de 2.054,00 și penalitatea de întârziere în mărime de 253,38 lei, iar în total în sumă de 6.415,38 MDL (șase mii patru sute cincisprezece) lei 38 bani.

Referitor la cerința reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată consideră că aceasta urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce urmează.

Conform art.82 din C.pr.civ., cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În acord cu prevederile art. 83 alin. (1) din C.pr.civ., taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) din C.pr.civ., instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se denotă cu certitudine că OCN ”Easy Credit” SRL la depunerea cererii cu valoare redusă împotriva lui Albu Elena privind încasarea sumelor bănești, a achitat taxa de stat în mărime de 398,44 lei, fapt ce confirmă prin ordinul de plată nr. 1044 din 12.02.2024. Totodată, reclamantul a achitat suma de 110,00 lei pentru efectuarea citării publice în vederea citării legale a pârâtului Albu Elena.

Avînd în vedere cele relatate în raport cu normele legale indicate mai sus, instanța va dispune încasarea cheltuielilor judiciare alcătuite din taxa de stat calculată proporțional părții admise din acțiune sumă de 306,58 lei și cheltuieli pentru citare în sumă de 110,00 lei de la Albu Elena în beneficiul OCN ”Easy Credit” SRL. În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești neadmise se respinge, ca fiind neîntemeiată.

În baza materialelor anexate și prevederilor art.774,776,901,947-949,1242,1247-1248,1763,1765 Cod civil (în redacția Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019), art.94,238-241,276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea depusă de OCN „Easy Credit” SRL împotriva lui Albu Elena cu privire la încasarea sumelor bănești s e a d m i t e p a r ț i a l.

Se încasează de la Albu Elena în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL datorii aferente contractului de împrumut nr.*****din 15.03.2022 alcătuite din datoria restantă la împrumut (rate scadente, dar neachitate) în mărime de 4.108,00 lei, rate rămase, dar neachitate în mărime de 2.054,00 și penalitatea de întârziere în mărime de 253,38 lei, iar în total în sumă de 6.415,38 MDL (șase mii patru sute cincisprezece) lei 38 bani.

Se încasează de la Albu Elena în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL cheltuieli judiciare proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxa de stat în mărime de 306,58 lei și cheltuieli ce țin de citarea publică a pârâtei în sumă de 110,00 lei, iar în total suma de 416.58 MDL (patru sute șaisprezece) lei 58 bani.

În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești neadmise se respinge,

ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător Potînga Iurie